

Haandbog

i

den danske Arveret.

Af

L. Algreen-Ussing,

Generalsprocureur for Danmark.

Kjøbenhavn.

Gyldendalske Boghandling.

Trokt i det Kongelige Bogtrykkeri.

1855.

Indholdsfortegnelse.

Første Bog.

Indledende Deel.

Afsnit I.

Historisk Oversigt.

	Side.
§ 1. Arverettens naturlige Grundlag. (Udvikling af Arverettens Nødvendighed i Samsfundets og Familiernes Interesse.).....	1—2.
§ 2. Hovedgrundføringerne i den danske Arvelovgivning. (Om saadanne lade sig angive. Forskjellige Retsanskuelser i Arvematerien til forskjellige Tider. Hovedhensynet paa Lovens Tid var Formuens Beddeligeholdelse i Familierne.).....	2—4.
§ 3. Arveretten efter de ældre danske Love. (Kort Omrids af Bestemmelserne om Slægtninges og Ægtefællers Arveret efter skaanske Lov, Baldemars og Eriks sjællandske Lov, jydsk Lov og Kong Hans's Stadsret. Testamentarisk Arv efter de ældre Love.).....	4—7.
§ 4. Arveretten efter Christian den Femtes danske Lov. (Arvegangsordenen efter Loven var en Blanding af Gradual- og Lineal-Principet. Lovens otte Arveklasser. Det Unaturlige i Arvedelingen i Sidelinierne oplyst ved et Exempel. Ægtefællers Arveret efter L. 5—2—19 og 20. Testamentsretten efter Lovens Bestemmelser.).....	7—11.
§ 5. Den ved Kdn. 21 Mai 1845 indtraadte forandring i Arvelovgivningen. (Udkastene til denne Forordning i 1842 og 1844 og de ved Stændernes Indstillinger fremkaldte Forandringer i samme. Arvelovgivningen for Bestindien, Færøerne, Island, Grønland. Den flæsvigiske Arveret. Den nye Arvelov for Norge. Bemærkning om det fremtidige Lovstudiums Bankelighed paa Grund af Mangel af Kjendskab til Lovenes Motiver.).....	11—16.

Afsnit II.

Fremmed Rets Anvendelse i Arvematerien.

- § 6. I Almindelighed. (Arveforholdene maae bedømmes efter Lovene paa Arveladerens Hjemsted. Behandlingen af afdøde Udlændinges herværende Gods. Bedømmelsen af det Slægtskabs Bestaenhed, der begrunder Arveret. Om Testamenter oprettede i Udlandet. Afgjørelsen naar den Afdøde har havt fast Hjem i tvende Stater.) 16—20.
- § 7. Med Hensyn til faste Eiendomme, som den Afdøde efterlader sig i en anden Stat. (Særegne Regler om de med fideicommissarisk Baand belagte Eiendomme. Faste Eiendomme, for hvilke er anordnet en særegen Arvemaade. Dispositionen om de faste Eiendomme maa ei stride mod Landets Love. Forrigt bedømmes faste Eiendomme som andre Gjenstande. Om Forholdet mellem Kongeriget og Hertugdømmerne. Jdn. 11 Mai 1798 og Kgl. Resol. 8 Marts 1805.) 20—22.

Afsnit III.

Begrebsbestemmelser og almindelige Grundsætninger i Arveretten.

- § 8. Arverettens Begreb. (Forskjellige Betydninger af Ordet Arveret. Universel og singulær Succession. Gjenstanden for Succession er kun Formuerettigheder.) 23—24.
- § 9. Betydningen af Ordet Arv. (Arv i Betydning af Succession, universel og singulær. Arv i Betydning af Arveegenstand. Arvemasse, Arvebeholdning, Arvelod. Om Ordet Arv kan bruges for at betegne Arveret og Arvefølge. Falden og ventendes Arv.) 24—25.
- § 10. Personerne i Arveretten. (Arvelader. Arving. Universalarving. Medarving. Livsarving og Udsarving. Rette Arving og lovlige Arving.) 25—26.
- § 11. Udvikling af Slægtskabsbegrebet. (Familiearv som fælles Benævnelse for Slægtninges og Ægtefællers Arv. Begrebet om Familie i Arveretten. Slægtskabsbegrebet. Det civile eller fingerede Slægtskab: Adoption. Slægtninge. Stamfader og Stammoder. Svogerskab. Ægte og uægte eller lovligt

og ulovligt Slægtskab. Cognater. Agnater. Fædre- og Modrenesfrænder. Enkelt og dobbelt Slægtskabsbaand. Fuld- og Halvsødsfænde. Forfjællige Kuld Børn. Samfædre- og Sammodre-Sødsfænde. Sammenbragte Børn. Dobbelt Baand paa Grund af Slægtskab og Ægtefællekab.)..... 26—29.

§ 12. Beregningen af Slægtskabsnærheden efter Grader og Linier. (Begrebet om Grad eller Led, Linie eller Stamme. Den rette Linie. Ascendent- og Descendentlinien. Afkom, Livsarving, Barn. Fædre- og Modrenelinien. Hovedlinie og enkelt Linie. Side- linierne, den lige og ulige.)..... 30—32.

§ 13. Ledarv og Liniearv. Arv in capita, in stirpes, in lineas. Udvikling af Begrebet om gradual og lineal Arv. Det i Fdn. 21 Mai 1845 gennemførte Linealprincip. Arv in capita og in stirpes har Hensyn til Arvens Deling. Begrebet om Repræsentationsret i Arvematerien. Hvorvidt successio in lineas finder Sted hos os.)..... 32—34.

§ 14. Beregningsmaaderne af Slægtskab. (Den civile eller romerske, Canonisternes og den rette canoniske Beregningsmaade. Udtrykket: „Den Dede“ i L. 5—2—44 betegner Arveladeren og ikke den fælles Stamfader. Udtrykket: „Til 7de Mand“ er at forståa om 7de Mand inclusive.)..... 35—37.

§ 15. De personlige Arvebetingelser. Arvingen maa være levende født. (De factiske Arvebetingelser. Saa vel physiske som juridiske Personer have Arveret. Udlændinge og Indlændinge. L. 5—2—30 gjælder om al Slægtskabsarv. L. 5—2—56. Undfangnes Arveret. Naar Arven ansees som falden, i det Tilfælde at Fosteret ikke kommer levende til Verden. Om Anvendelsen af L. 5—2—30 paa testamentarisk Arv.)..... 37—40.

§ 16. Fortsættelse. Daaben som Betingelse for Arveretten. (Budet i L. 5—2—30 gjælder kun om Christne. Føders Arveret. Lovstedets Uanvendelighed paa her ikke anerkjendte christne Troessamfund, der ei benytte Daaben. Baptister. Den ved Fdn. 4 Juni 1828 skete Forandring i L. 5—2—30.) 40—42.

§ 17. Det lovlige og ulovlige Slægtskabs Indflydelse paa Arveretten. (Hvo der henføres til ægte Børn. L. 5—2—32. L. 5—2—33 og Fdn. 21 Mai 1845

§ 9. Børn, fødte af Personer, der ville indgaae borgerligt Ægteskab. Børn fødte af et under Ægteskabsløfte besvangret Fruentimmer betragtes ikke som ægte. Forstaaelsen af Udtrykket: „Utilregnelig Hindring“ i Fdn. 21 Mai 1845 § 9. Naar Ægteskabsforhindringen hidrører fra Moderen. Børn af Ægtefolk, af hvilke den Eine er skyldig i Bigami. Børn avlede i Blodskam eller Voldtægt. Adopterede Børns Arveret.) 43—48.

§ 18. Kjønnsforskjellens Indflydelse i Arveretten. (L. 5—2—29. Mands- eller Broderlod, Kvindes- eller Søsterlod. Kgl. Resol. 4 Juli 1800. Grundene for og imod Fruentimmers lige Arveret. Fdn. 21 Mai 1845 § 2. Udstrækningen af Kjønnsforskjellens Indflydelse i Arveretten. Dens Indflydelse i ekstraordinær Arv. Paa Island arve begge Kjøn lige. Ligeledes i Laarnby og Storemagleby paa Amager.) . . . 48—50.

§ 19. Alderens Indflydelse paa Arveretten. (Alderens Indflydelse hvor en Eiendom udeelt skal tilfalde en enkelt Person. Fdn. 14 Decbr. 1773.) 51.

§ 20. Om Tvangslodden. (Begrebet om portio legitima. Livsarvingernes Pligtslod efter Loven og Fdn. 21 Mai 1845. Fremmede Loves Bestemmelser om Legitima. I Hertugdømmet Slesvig. Forslag om Tvangslod til Fordeel for Forældre og Sødsfænde.) 51—53.

§ 21. Arverettens Gjensidighed. (I Almindelighed. Undtagelser. Den gjensidige Arveret er ikke altid lige nær eller lige stærk. Den ophæves ved Arverets Forbrudelse.) 54.

Inden Bog.

Om Arveberettigelsen.

Afsnit IV.

Den i lovligt Slægtskab grundede almindelige Arveret.

§ 22. Oversigt. (Arv efter Loven og efter Arveladerens Villie. Intestatarv. Slægtskabsarv og Ægtefællers Arv. Biske Stiftelser's Arveret. Kongens Arveret. Ægte og uægte Slægtinges Arv. Ordinær og

extraordinær Arv. Arv efter Testament og efter Overeenskomst. Inddeling.)..... 55—56.

§ 23. Arvingernes Fordeling i Arveklasser. (Descendenter's, Ascendenter's og Collateralers indbyrdes Arvestilling. De nuværende 5 Arveklasser. Deres Forhold til Lovens 8 Arveklasser. Lippoldeforældres Forældre og 5te Sidelinie ere ikke arveberettigede. 7de Mand danner ikke længer Grændsen for Arveberettigelsen. Arvetavle og Forklaring af samme.) 57—61.

§ 24. Første Arveklasse. (Livsarvingers Arveret. Fdn. 21 Mai 1845 §§ 1—2. Kjønssforskjellens Indflydelse i denne Arveklasse. Paa Fjland og Amager. Bedsteforældres Ret til at ophæve eller indskrænke Kjønssforskjellens Indflydelse. Exempel. Forholdet naar Forældre kun have forøget een eller flere Døttres Arvelod og tillige til Fordeel for nogle af Børnene gjort Brug af Testationsretten efter Fdn. § 23. Exempel. Dispositionen maa være gjort af begge Forældre for at gjælde baade om Fædrene og Modrene-Arven. Fdn. § 29. Formen for en saadan Disposition.)..... 62—67.

§ 25. Anden Arveklasse. (Arveladerens Forældre og Sødsfænde samt deres Afkom. Fdn. 21 Mai 1845 §§ 3—5. Udvikling. Sammenligning med Lovens Arveregler. Den i Hoerbrode skyldige Ægtefælle forbryster kun Arv naar Ægteskabet er ophævet ved Dom. Bestemmelsen kommer kun til Anvendelse medens begge Forældre leve.) 67—70.

§ 26. Tredie Arveklasse. (Bedsteforældre og deres Afkom. Fdn. 21 Mai 1845 § 6. Udvikling.)..... 70—71.

§ 27. Fjerde Arveklasse. (Oldeforældre og deres Afkom. Fdn. 21 Mai 1845 § 7.)..... 71—72.

§ 28. Femte Arveklasse. (Lippoldeforældre og deres Afkom. Fdn. 21 Mai 1845 § 8.)..... 72.

§ 29. Om Afkortningspligten i Almindelighed. (Afkortningspligt finder kun Sted i 1ste Arveklasse. Begrebet om collatio bonorum. Virkelig eller fingeret. Collation for Creditorers og for Medarvingers Skyld. Lovens Bestemmelser om Collationspligten. Afkortning finder kun Sted efter Forældrenes Bestemmelse. En Opptegnelse af Forældrene er hertil ikke absolut nødvendig. Opptegnelsen kan fraviges, navnlig af Grunde hentebe fra Forstrækningernes

Beskaffenhed og indtraadte Forandringer i Formueforholdene. Der skjelnes ikke mellem Gaver og Beskøftninger.) 72—77.

- § 30. Børnenes Afkortningspligt. (Fdn. 21 Mai 1845 §§ 10—12. Afkortning finder ikke Sted, naar den Længstlevende af Forældrene vil stifte med sit eneste Barn. Om Afkortningen i Fædrene- eller Modrenearven, naar den Længstlevende vil stifte med Børnene. Om Afkortningen, naar der ikke er Formuesælleskab mellem Ægtefolkene. Testationsformerne udtræves ikke med Hensyn til Forældrenes Optegnelser. Det stemplede Papir til samme. Norske Arveløvs Bestemmelser om Børns Collationspligt.) 77—80.
- § 31. Børnebørnenes Afkortningspligt. (Børnebørns Afkortningspligt med Hensyn til hvad de selv have modtaget af Bedsteforældrene og hvad deres Forældre have faaet i Forfald paa Arven. Fdn. 21 Mai 1845 §§ 12—13. Lovgrunden hertil. Fjernere Descendenteres Afkortningspligt. Norske Arveløvs Bestemmelser om Børnebørns Collationspligt.) 80—82.

Afsnit V.

Den i ulovligt Slægtskab grundede Arveret.

- § 32. Oversigt. (Det ulovlige Slægtskabs Virkninger i Forhold til samtlige Slægtninge. Slegsfredbørn og Horebørn. Om Lovgivningen kjender flere Arter uægte Børn.) 83—84.
- § 33. Slegsfredbørns Arveret efter Moder og Modrenes frænder. (L. 5—2—72. L. 6—13—10. En i Forslag bragt Indskrænkning i Slegsfredbørns Arveret efter Fædrene- og Modrenesfrænder.) 84—86.
- § 34. Slegsfredbørns Arveret efter Fader og Fædrenefrænder. (De ifølge Bevilling legitimerede Slegsfredbørns Arveret. De i Kuld og Kjen lyfte Slegsfredbørns Arveret. L. 5—2—70. Fortolkningen af dette Lovsted. Om Anvendelsen af Fdn. 21 Mai 1845 § 2, hvor Faderen har ægte Børn og Slegsfredbørn. Det tinglyste Slegsfredbørns Arveret efter Gudske og Fædrenefrænder. Slegsfredbørns Afkortningspligt.) 86—90.
- § 35. Forældrenes Arveret efter Slegsfredbørn. (L. 5—2—73. Norske Arveløvs Bestemmelser om Slegsfredbørns Arveret.) 90—91.

- § 36. **Forebørns Arveret.** (L. 5—2—71. Børnene ansees som ægte, naar Forældrene indgaae Ægteskab efter Bevilling.) 91—92.

Afsnit VI.

Den i lovligt Slægtskab grundede ekstraordinære Arv.

- § 37. **Overfigt.** (De forskjellige Arter ekstraordinær Arv.) 92—93.
- § 38. **Lehnarv.** (Lehnfølgen. Grevernes og Friherernes Privilegier 25 Mai 1671. Erectionspatentets Bestemmelser tages først i Betragtning. Lehnfølgen er ordentligviis lineal-agnatist-cognatist. Exempler paa reen agnatist eller reen cognatist Arvesølge i Lehn. Om der med Hensyn til Arvesølgen kan skielnes mellem de tilbudne og de givne Lehn. Lehnet bliver i den Linie, hvortil det engang er kommet. Naar flere Lehn samle sig paa een Haand. Uægte Børn arve ikke Lehn, men derimod Børn, legitimerede ved paafølgende Ægteskab. Fra hvilken Tid disses Alder som ægte Børn beregnes. Allodialgods og Lehnbesidderens øvrige Formue arves paa sædvanlig Maade. Kongens Consolidationsret.) 93—98.
- § 39. **Arv i Stamhuuse og andre Majorater.** (L. 5—2—65. Om Analogien af Lehnfølgen kan anvendes paa Stamhuusarv. Formodningen er for den lineal-agnatist-cognatiste Arvesølge. Exempler paa reen agnatist og reen cognatist Succession i Stamhuuse. Slegfredbørns Arveret i Stamhuuse. Jdn. 21 Mai 1845 § 9. Stamhuusbesidderens øvrige Formue gaaer i Arv efter de almindelige Regler. De øvrige Sødskendes Udgang til Underhold af Stamhuset. Betingelserne herfor. Efter de Successionsberettigedes Død arves Stamhuset af sidste Besidderes Arvinger efter de almindelige Arveregler. Majorater, bestaaende i Fideicommiss-capitaler.) 98—108.
- § 40. **Sædegaardes Arv.** (Udvikling af Bestemmelserne i L. 5—2—63 og 64) 108—111.
- § 41. **Arv i Selveierbøndergaarde.** (L. 3—12—1 og 2. L. 5—2—66. Om disse Lovsteder endnu kunne finde nogen Anvendelse. Det Særegne i denne Arvesølge. L. 5—3—1. L. 3—12—3.) 111—113.

- § 42. Arv i Selveiergaarde paa Bornholm. (Fdn. 14 Octbr. 1773. Det Særegne i Sæde- Afgangss- og Indløsningsretten i Almindelighed. Gaarden tilfalder een Arving med Bederlag til Medarvingerne. Ingen maa arve mere end een Gaard. Arvesølgen er lineal-cognatist. Af Sønner foretrækkes de yngre for de ældre, af Døttre de ældre for de yngre. Arvesølgen i Arvegaarde. Fire Arveklasser. Arveladerens Descendenter. Sidebeslægtede. Om 4de Sidelinie er arveberettiget. Den længstlevende Egtefælle. Ascendenter i den Linie, hvorfra Gaarden ikke er kommen. Om ogsaa Ascendenter i den Linie, hvorfra Gaarden er kommen, ere arveberettigede. Arvesølgen i Kjøbegaarde, eftersom Gaarden er kjøbt for eller under Egtefæltet. Om 7de Mand endnu her danner Grændsen for Arveretten. Fremgangsmaaden, naar Arvingen er umyndig eller fraværende. Pl. 14 Juni 1814. Pl. 31 Aug. 1827.) 113—120.

Afsnit VII.

Egtefællers Arveret.

- § 43. Oversigt. (Den længstlevende Egtefælle arver i Forbindelse med de øvrige Arvinger. Udtagelser af Boet med anden Adkomst end Arv.) 120,
- § 44. Den længstlevende Egtefælles Ret til det halve Bo. (L. 5—2—19 og 20. Udtagelser. Den længstlevende Egtefælles Ret til af Boet at udtage sin personlige Garderobe.) 120—122.
- § 45. Den længstlevende Egtefælles Ret til Begravelsesvederlag. (L. 5—2—24 og 26. Fdn. for Island 25 Septbr. 1850 § 16.) 122—123.
- § 46. Justruens Ret til Fæstens eller Morgengave. (Begrebet om Fæstens- og Morgengave. L. 5—4—1 og 2. Morgengave kan efter Grundloven 5 Juni 1849 § 97 ikke mere gives. Betingelserne for disse Gavers Udtagelse. L. 5—2—25. Fdn. 21 Mai 1845 § 16.) 123—125.
- § 47. Mandens Ret til Erstatning for Indskud i Enkekasen. (Fdn. 7 Novbr. 1788. Betingelserne for Mandens Ret til Refusion af det gjorte Indskud. Livrente og Forsørgelseskasen er nu traadt

istedensfor Enkekassen. Forsikkring ikke ved Capitalindskud men ved aarlige Præmier. Forsikkring i fremmede Livrenteanstalter. Konens Ret til den hende sikrede Pension og Livrente. Naar Manden har forsikret sit Liv i en Livsforsikkringsanstalt og Policen er overdragen Konen.)..... 125—129.

§ 48. Den længstlevende Egtfælles Ret til at beholde Hovedgaarden mod Udløsning. (L. 5—2—19 og 20. Om disse Bestemmelser taale Udvidelse til andre Fordeindomme.) 129—130.

§ 49. Den længstlevende Egtfælles Arveret. Overfigt. (Den længstlevende Egtfælles Arveret efter Loven og efter Fdn. 21 Mai 1845. Denne Arveret er ikke betinget af at der er Formueskæb imellem Egtfællerne. Den bortfalder ved Skilsmisse og Separation. Norske Arveløvs Bestemmelser herom.)..... 130—131.

§ 50. Den længstlevende Egtfælles Arveret, naar den Førstafdøde har efterladt sig Livsarvinger. (Fdn. 21 Mai 1845 §§ 15 og 16. Fdn. for Island 25 Septbr. 1850 § 15. Broderloddens Sterrelse er uafhængig af om der er Sønner eller Afkom af Sønner. At Forældrene have gjort Døttrenes Arv lige med Sønnernes eller forholdt den, har ingen Indflydelse paa den Længstlevendes Broderlod. Hvad den Førstafdøde har borttestamenteret efter Fdns. § 23 fradrages for Broderlodden beregnes, men ikke hvad der er disponeret over efter Fdns. § 27. Broderlodden maa ikke overstige $\frac{1}{4}$ af den Afdødes Boeslod. Exempel.)..... 131—135.

§ 51. Den længstlevende Egtfælles Arveret, naar den Førstafdøde har efterladt sig Udarvinger. (Fdn. 21 Mai 1845 § 15. L. 5—2—21 maa anses ophevet.)..... 135—136.

§ 52. Den længstlevende Egtfælles Arveret, naar den Førstafdøde ingen Beslægtede har efterladt sig. (Fdn. 21 Mai 1845 § 17. Fdns. § 21 maa ogsaa her komme til Anvendelse.) 136.

§ 53. Togle særegne, nu forældede, Bestemmelser i Arvematerien. (L. 5—2—54. L. 5—2—57. L. 5—2—58 til 60. L. 5—2—69.)..... 136—138.

Afsnit VIII.

Visse Stiftelsers Arveret.

- § 54. Hospitalers Arveret efter Hospitalsforstandere. (L. 2—19—1 og Anordn. 2 Marts 1708 § 7. Kgl. Resol. 4 Juli 1800 og 3 April 1816.) 139.
- § 55. Hospitalers og Fattigvæsenets Arveret efter Hospitalslemmer og Fattige. (L. 2—19—13. Fdn. 4 Decbr. 1749. Denne Forordnings Bestemmelse er ikke hævet ved de nyere Fattiganordninger. Hospitaler have ikke Arveret efter de Personer, der understøttes udenfor Hospitalet. Hvilke Stiftelser der ansees som Hospitaler. St. Petri Kirkes, Thymes og Pelts Pleiestiftelser. Tilsvarende Bestemmelser for visse Frue- og Jomfruklostere. Kjøbenhavns Fattigvæsen's Arveret efter Plan 1 Juli 1799 § 185.) 139—141.

Afsnit IX.

Arv efter Testament.

- § 56. Oversigt. (Inddeling.) 141—142.
- § 57. Nærmere Udvikling af Begrebet om Testament. (Begrebet. Hvorledes Uligjenfaldeligheden er at forstaae. Naar en Sidstevilliestilfjendegivelse skal ansees forbindende for Arveladeren. Benævnelsen Testament eller Gavebrev er ikke det ene Afgjørende. L. 5—3—32.) 142—144.
- § 58. Inddeling af Testamenter. (Skriftlige og muntlige Testamenter. Holographa. Offentlige og private Testamenter. Testamentariske Dispositioner, der trænge til Konfirmation. Testamenter og Codiciller. Almindelige og særegne eller privilegerede Testamenter.) 145—146.
- § 59. Evnen til at oprette Testament. (De personlige Betingelser. Fdn. 21 Mai 1845 § 21. Atten Aars Alder. Om Testamenter af yngre Personer kunne ventes konfirmerede. Kjønnen har ingen Indflydelse paa Testationsretten. Den gifte Kone, der har Børn, kan ikke uden Mandens Samtykke forandre Børnenes løbbestemte Arveret. Fdns. § 29. Om Forstaaelsen heraf. Forskelle Arveløvs Bestemmelser herom. Testamenter af Døde og andre Umyndiggjorte. Enfer, som efter L. 3—17—42 ere

fatte under en fast Lavværge's Tilsyn. Piger, hvem en eengang meddeelt Myndighedsbevilling senere er fratagen. Fdn's. § 22. Offentlige Straffanger have Testationsret. Pl. 15 Jan. 1768 og Kgl. Resol. 11 Mai 1804 § 6. Ligeledes Dødsdomte. (Fledføringer.) 146—152.

§ 60. Arven til at arve efter Testament. (Udlændinge. Straffanger. Physiske og juridiske Personer. Personæ incertæ og Corpora incerta. Hvorledes der for de Sidstes Vedkommende midlertidigen forholder med Arven.) 152—153.

§ 61. Testamentets Gjenstand og Indhold i Almindelighed. (Over hvilke Formuerettigheder der kan testes. Testamentariske Bestemmelser der ikke angaae Formuesforholdene. Testamentariske Bestemmelser med Hensyn til Intestatarvingernes Rettigheder. Testator kan disponere over sine Eiendele saaledes som han finder for godt, selv om Dispositionen indeholder extraordinære Bestemmelser. Betingelser eller Tidsfrister knyttede til Dispositionen. Norske Arveløvs Bestemmelser herom. Substitutio vulgaris, fideicommissaria og pupillaris.) 153—157.

§ 62. Testationsrettens Begrænsning. (Testationsrettens Begrænsning, naar Testator efterlader sig arveberettigede Livsarvinger. Fdn. 21 Mai 1845 § 21. Fdn. for Island 25 Septbr. 1850 § 20. Uægte og adopterede Børn. Testationsretten kan benyttes til Fordeel for een eller flere af Livsarvingerne eller den anden Ugtefælle. L. 5—4—3. Bestemmelser, hvorved Livsarvingernes Arveret modificeres. Fdn's. §§ 2, 10—13. Overladelsen af hele Formuen eller en væsentlig Deel af samme til en enkelt Livsarving mod Vederlag. Fdn's. §§ 27 og 29. Om disse Dispositioners Konfirmation. Om Moderens Ret til at gjøre en saadan Disposition. Dispositioner, hvorved Børnene betages den frie Raadighed over Arvemidlernes Substant. Fdn's. § 28. Om Arvens Fastsættelse for enkelte Børn, navnlig Døtrene. Om Bedsteforældre kunne binde Arven for Børnebørnene. Naar Forældre ville sætte $\frac{1}{4}$ af Formuen fast.) 157—165.

§ 63. Om Testamenters Konfirmation i Almindelighed. (De Tilfælde, hvori Fdn. 21 Mai 1845 hjemler

Konfirmation paa testamentariske Dispositioner. Konfirmation paa Oprettelsen af Familieefdecommiskser og vedvarende Stiftelser. Konfirmation, naar den, der kun har Udarvinger, vil sætte disses Arv fast. Af hvem Testamentkonfirmationer nu meddeles. Gjenpart skal ledsage Testamentet. Gebyret for Testamenters Konfirmation. Konfirmationen kan erhverves efter Testators Død. Et konfirmeret Testament kan angribes ved Domstolene. Det kan sættes under Domstolenes Paaskjendelse, om vedkommende Autoritet, ved at konfirmere Dispositionen, har overstredet sin Competence. Facultas testandi.) 165—171.

§ 64. Testationsformerne. (L. 5—4—17 og Pl. 8 Jan. 1823. Testationsformerne efter Udkastene til Jdn. 21 Mai 1845. Jdn's. § 24. Testamentet skal ordentligviis være skriftligt. Notarii publici Pligter ved Testamenters Attestation. Testamentets Indhold kan holdes hemmeligt. Bitterlighedsvidnernes Egenskaber. Attestation om, at Testator er ved sin Fornufts fulde Brug. Intestatarvingernes Tilfaldelse til Vidnesføring om et Testaments Rigtighed. De paa Island og Færoerne samt i Vestindien herom gjældende Regler. Mundtlige Testamenters Gyldighed i Engdomstilsælde. Jdn's. § 25. Særegne Testationsformer for Testamenter af Selveierbønder, inden Skibsborde og i Feldten. Sø-Krigs-Art. Brev 8 Jan. 1752 § 977, Skibs-Art. 22 Septbr. 1758 Kap. XIV § 5, Krigs-Rets-Instruction 9 Marts 1683 § 36. Det stempede Papir til Testamenter. Testationsformen efter flesvigste Arveret.) 171—181.

§ 65. Lehnbesidderes Testationsret. (Bestemmelsen i Grevernes og Friherrernes Priv. 25 Mai 1671 § 3 og § 2 er ikke hævet ved Grundloven 5 Juni 1849 § 97. Udstrækningen af Lehnbesiddernes Testationsret. Størrelsen af Enkens Livgeding.) . 181—183.

§ 66. Sædegaardseieres Testationsret. (L. 5—4—6. Jdn. 21 Mai 1845 § 27, jfr. § 29. Naar Sædegaarden er indført i Boet af Moderen. Dispositionen kan stee til Fordeel for hvilkensomhelst af Livsarvingerne. Sædegaardsarvingen tager ikke tillige Arv efter Loven. Paa en Disposition over

selve Gædegaarden kræves Konfirmation. Den almindelige Testationsret er indskrænket til $\frac{1}{4}$ af den øvrige Formue. Hustruens Broderlod i dette Tilfælde.) 183—187.

- § 67. Selveierbønders og andre mindre Landeiendomsbesidderes Testationsret. (Fdn. 13 Mai 1769 § 5, 22 Novbr. 1837, 21 Mai 1845 § 21 og Pl. 17 Marts 1847. Hvilke Landeiendomsbesiddere denne Testationsret tilkommer. Hustruens Samtykke udkræves til en sliq Disposition. Gjenstanden for samme er Gaarden med Besætning og Inventarium. Testationsretten naar Selveieren ingen Livsarvinger har. Naar han har Livsarvinger og disponerer over Gaarden til Fordeel for En af dem. Hans Testationsret over $\frac{1}{8}$ af den øvrige Formue. Dispositioner, hvorved Gaarden tillægges et Barns efterladte Ægtefælle. Gaarden kan tillægges den længstlevende Ægtefælle enten til Eendom eller til Brug. Broderloddens Beregning, naar Enken gifter sig igjen. Raadighedsretten over Gaarden, hvor den Længstlevende har Brugsretten af samme. Naar Selveieren besidder flere Gaarde. Det Barn, der faaer Gaarden, er ikke udelukket fra Arv i den øvrige Formue. Testationsformerne.) 187—195.
- § 68. Vestindiske Plantageeieres og andre Vestindianeres Testationsret. (Rscr. 15 Novbr. 1765. Pl. 12 Aug. 1800. Rgl. Resol. 9 Juli 1802. Rscr. 31 Decbr. 1848 Nr. 4.) 195—196.
- § 69. Reciprokke Testamenter. (Begrebet. Bebrevelse efter L. 5—4—20. Almindelige reciprokke Testamenter mellem Ægtefolk. Den Længstlevendes Raadighed over Boet i levende Live. Dens Ret til at disponere mortis causa over sin Andeel af Boet. Til hvilket Tidspunkt der skal tages Hensyn for at bestemme, hvo der er den Førstafdødes Arvinger. Boet maa deles i den Tilstand, hvori det er ved den Længstlevendes Død. Det maa deles lige mellem begge Arvinger. Arvedelingen skeer efter Reglerne for Intestatarvesølg. Naar Ægtefællerne efterlade sig Born, bortfalder Testamentet i det Hele. Testamenter imellem Ægtefolk, hvoraf den Eine har Særkulsdsborn, om at den Længstlevende skal beholde hele Boet, kunne endnu ventes konfirmerede. Om reciprokke Testamenter's Gjenfældig-

hed. Hvorledes der forholder sig naar Testamentet ved en factist Begivenhed bliver ugyldigt. Om den Bærgstlevendes Ret til ikke at benytte Testamentet. Norske Arveløvs Bestemmelser om disse Testamenter.) 196—206.

- § 70. Testamenters Ugyldighed og Tilbagekaldelse. (I hvilke Tilfælde et Testament bliver ugyldigt. Hvilket Tidspunkt der maa lægges til Grund ved Bedømmelsen af de factiske Betingelser for Testamenters Ugyldighed. Habiliteten til at testere bedømmes efter Dyprettelsestiden. Spørgsmaalet om Grændserne for Testationsretten afgjøres efter den Tid, da Testamentet træder i Virksomhed. Efter hvilke Love et Testaments Ugyldighed skal bedømmes. Fdn. 21 Mai 1845 § 33. Fdn. for Island 25 Septbr. 1850 § 27. Lov for Færøerne 4 Jan. 1854. I hvilke Tilfælde et Testament bortfalder. Om Testamenters Tilbagekaldelse. Udtrykkelig og stiltiende Tilbagekaldelse. Den udtrykkelige Tilbagekaldelse behøver ikke at ske under Jagttagelsen af de befalede Testationsformer. Testamentets Tilintetgørelse, totalt eller partielt. Hvorledes der forholder sig, naar et Testament, der har eksisteret, ikke findes efter Testators Død. Forsigtighedsregler med Hensyn til Testamenters Opbevaring. Et Testaments stiltiende Ophævelse ved Dyprettelsen af et nyt Testament. Hvorledes der forholder sig naar det nye Testament selv er ugyldigt. Norske Arveløvs Bestemmelser om Testamenters Forandring eller Tilbagekaldelse.) 206—216.

Afsnit X.

Arv efter Overenskomst.

- § 71. Begrebet om Arvepagter. (Arvepagter i videre og snevrere Betydning.) 216—217.
- § 72. Inddeling af Arvepagter. (Affvisitive, conservative, renunciative og dispositive Arvepagter.) 217.
- § 73. Affvisitive Arvepagter i Almindelighed. (Affvisitive Arvepagter i videre og snevrere Betydning. Universel Succession kan begrundes ved en Arveforening. Testationsformerne. Fdn. 21 Mai 1845 § 30. Om Arveladeren derved indskrænkes i sin Dispositioneret i levende Live. Arveforeningen ophæves

- ved Arvingens Død for Arveladeren. Arter af afføistive Arvepagter.) 217—219.
- § 74. Egtepagter. (Begrebet om Egtepagter og deres Indhold. Hvorvidt Egtepagter udfræve Konfirmation. Konfirmerede Egtepagter kunne ikke af Egtefolkene vilkaarligen forandres. Det stemplede Papir til Egtepagter.) 219—221.
- § 75. Unio prolium. (Begrebet. Konfirmation paa deslige Arvesforeninger kan forventes. Kgl. Resol. 24 Decbr. 1817.) 221—222.
- § 76. Pacta confraternitatis. (Begrebet. Disse Arvepagter udfræve Konfirmation.) 222—223.
- § 77. Donationes mortis causa. (Forstjellen imellem Døds-gaver og Livsgaver. Arvingernes Stilling med Hensyn til ufuldbyrdede Livsgaver. Ufuldbyrdede Livsgaver maae staae tilbage for Gjæld paa Boet. Om Døds-gaver gjælde Testamentlovgivningens Forfrister. Fdn. 21 Mai 1845 § 30.) 223—226.
- § 78. Conservative Arvepagter. (Begrebet. Til disse Arvepagter udfræves ikke Jagttagelsen af Testationsformerne.) 226—227.
- § 79. Renunciative Arvepagter. (L. 5—2—81 og Fdn. 21 Mai 1845 § 14. Afkald paa Arveret. Formen for samme.) 227—229.
- § 80. Dispositive Arvepagter. (L. 5—2—81 og Fdn. 21 Mai 1845 § 14. Salg, Pantfætning og Bortgivelse af tilkommende Arv. Om en saadan Disposition kan stee med Arveladerens Samtykke. Hvorvidt Trediemand kan angribe en dispositiv Arvepagts Gyldighed. Overdragelse af falden Arv. L. 5—2—80. Norske Arveløvs Bestemmelser herom.) 229—231.

Tredie Bog.

Om Arvesfaldet, Arvingernes Forhold til Arven
og Arvens Opgjørelse og Deling.

Afsnit XI.

Arvesfaldet og Arvens Erhvervelse i Almindelighed.

- § 81. Oversigt. (Inddeling.) 232—233.
- § 82. Arvesfaldet. (Selv Arveretten stiftes ved Arveladerens Død. Eiendomsretten over Arven er

hverves først ved Arvens Overtagelse af Arvingerne. Erhvervelse af Eiendomsret over de enkelte Arvegenstande.) 233.

§ 83. Arvingen maa have overlevet Arveladeren. (Hvorledes der forholder, naar Arvelader og Arving dee paa een og samme Tid. L. 5—2—53. Fdn. 11 Septbr. 1839. Den franske Lovgivnings Bestemmelser de commorientibus.) 234—235.

§ 84. Arvs Vedgaaelse og Fragaagelse. (Begreberne herom. Om Loven krævede en udtrykkelig Fragaagelse af Arven. L. 5—14—30 og 5—2—83. I hvilke Tilfælde offentlig Skiftebehandling er nødvendig. Naar der er umyndige Arvinger. Begrebet om Umyndigheden. Offentlige Stiftelser. Naar der er fraværende eller aldeles ingen Arvinger. Naar den Afdøde har været kongelig Oppebørselsbetjent.) 235—237.

§ 85. Beneficium deliberandi & inventarii. (Beneficium deliberandi efter L. 5—14—30, Fdn. 4 Marts 1690 og 19 Aug. 1735. Beneficium inventarii efter Fdn. 8 April 1768. Virkningen af samme. Creditorernes Indkaldelse i Boer efter Loven og efter senere Anordninger. Hvorvidt Gjæld kan vaagne paa Boet, efterat Proclama er udeblet.) 238—240.

§ 86. Nærmere Udvikling af Betingelserne for Boets Overtagelse af Arvingerne. (Alle Arvingerne maae heri være enige. Ved Dødsfaldets Anmeldelse skal ikke føres Beviis for, at de anmeldte myndige Arvinger ere de eneste. Samthkke af Boets Creditorer udfordres ikke, for at det skal kunne overtages af Arvingerne. Hvorvidt Arvingerne, efterat Boet er taget under Skiftebehandling og Proclama i samme udstedt, kunne mod Creditorernes Protest fordre det ekstraderet. Ogsaa testamentariske Arvinger kunne overtage Boet til Behandling. Om og hvorvidt Legatarer kunne forlange Skifte, uagtet der er myndige Arvinger, som ville overtage Boet. Om de myndige Arvingers Ret til selv at behandle Boet er dem betaget derved, at Arven enten for alle eller for nogle Arvinger, være sig Livsarvinger eller Udarvinger, er belagt med et fideicommissarisk Baand. Forældre

kunne vente Konfirmation paa et Testament, hvori
 Executorer ere indsatte, ogsaa om Arven ikke er
 sat fast for Børnene.)..... 240—249.

Assnit XII.

Arvingernes Forhold til Creditorerne.

- § 87. Arvingernes Forpligtelse til at overtage Gjæl-
 den i Almindelighed. (L. 5—2—83 og Fdn.
 8 April 1768.) 249—250.
- § 88. Betingelserne for at nyde godt af beneficium
 divisionis. (L. 5—2—83. Om Gjældens Deling
 mellem Arvingerne. I hvilke Tilfælde Arvingerne
 blive solidarisk forpligtede mod Creditorerne. Paa
 hvilken Maade Creditorerne kunne forhindre Boets
 Deling af Arvingerne. Naar Arvingerne have ud-
 stedt Proclama i Boet. Om de Creditors Ret,
 hvis Fordringer ikke ere forfaldne til Betaling
 paa den Tid Arvebelingen foretages. Hvorvidt
 fraværende Arvinger, til hvem Arv er afsat, for-
 pligtes mod Creditorerne. Til de af Forældre i
 levende Live gjorde Forstrækninger til Børnene kan
 ikke tages Hensyn ved Gjældens Fordeling paa
 samtlige Arvinger.) 250—254.
- § 89. Arvingernes Forpligtelse efter L. 5—4—8 til 10
 og 5—14—46. (Udvikling af disse Lovsteder, for-
 saavidt de komme i Betragtning i Arveretten.)... 254—257.

Assnit XIII.

Arvingernes Forhold til Legatarer og Donatarer.

- § 90. Arvingernes Forpligtelse mod Legatarer og
 Donatarer i Almindelighed. (Arvingernes For-
 pligtelse med Hensyn til usfuldbyrdede Livsgaver.
 Med Hensyn til Døds-gaver, der ere paalagte en en-
 kelt Arving personlig. Med Hensyn til Legater,
 der skulle udredes af Boet i det Hele. Hvorledes
 Arvingerne kunne sikke sig mod at tilsvare Lega-
 tarerne Mere, end Boet kan tilstrække.) 257—259.
- § 91. Arvingernes Forpligtelse efter Legatets særlige
 Bestaaenhed. (De forskjellige Arter af Legater.
 Spørgsmaal om Legatets Omfang, naar det be-
 staar i en Samling af eensartede Gjenstande. Le-
 gatum liberationis. Hvorledes der forholtes, naar
 en legeret Gjenstand formindskes i Værdi eller for-

gaaer. Naar den legerede Gjenstand er behæftet med Gjæld eller paadraget Skatte- og Rente-restancer. Om Renter og andre Indtægter, som den legerede Gjenstand kaster af sig efter Testators Død, tilkomme Legataren. Maaden, hvorpaa Legatet fuldbyrdes, naar det bestaaer i en fast Eien-dom eller et Gjælds-brev. Norske Arveløvs Be-stemmelser om Legater.) 259 — 262.

Assnit XIV.

Arvestiftet.

- § 92. Offentligt Skifte. (Almindelige Bestemmelser om offentligt Arvestifte. Regler om Arvingernes Indkaldelse. Fdn. 5 Juli 1822, 11 Septbr. 1839, Lov 25 April 1850 og 22 Febr. 1855. Virkningen af Arvingernes Indkaldelse. Arvingernes Indkaldelse til de enkelte Skiftesamlinger. Pl. 21 April 1824, Fdn. 16 Jan. 1828 og Pl. 20 Jan. 1841. Hvorvidt en Arving kan paastaae sin Arvelod udlagt in natura efter Burdering. Maaden, hvorpaa Arven bliver at udlægge den enkelte Arving. Til hvem Udbetalingen skeer. Tilfælde, hvori Livsarvingerne for deres Arv maae nøies med en Fordring paa den Længstlevende af Forældrene eller Bedsteforældrene. En paatænkt Hovedforandring i Lovgivningen om Udstedelse af Proclamata. En nærførestaaende Lov om Dødsboefliste i Norge.) 262 — 268.
- § 93. Privat Arvedeling. (Arvedelingen mellem myndige Arvinger er ganske overladt til dem selv. Det er en privat Overeenskomst, der ikke har nogen processuel Character. L. 5—2—68. De myndige Arvinger ere berettigede til at indkalde Boets Creditorer med præclusiv Virkning. Hvad der er at mærke, naar Arvingerne ved et saadant Skifte ville føre en Protokol eller udfærdige et Dokument om Arveopgjørelsen. Control med Arveafgisternes Berigtigelse.) 268 — 270.

Assnit XV.

Tilvæxtretten.

- § 94. Tilvæxtretten mellem Arvinger. (Forholdet naar Arvingen døer efter Arveladeren. Naar han døer for Arveladeren, og der er enten lutter Intestat-

arvinger, eller lutter testamentariske Arvinger, eller begge Arter Arvinger. Exempler.)..... 270—273.

- § 95. Tilværetten mellem Legatarer. Om Tilværetten mellem flere Medlegatarer. Hvorefter det afgjøres om flere Legatarer ere Medlegatarer. Norske Arveløvs Bestemmelser herom.)..... 273—274.

Assnit XVI.

Udsættelse af Skiftehold og Arvedeling.

- § 96. Oversigt. (Om Hensiddende i uskiftet Bo efter Christian den Femtes Lov, den senere Lovgivning og Fdn. 21 Mai 1845.) 274—275.

- § 97. Betingelserne for Afgang til at sidde i uskiftet Bo. (Forholdet naar Manden er den Længstlevende. Øvrighedens Tilladelse udkræves, naar der er umyndige Stedborn. En Status over Boet skal ikke optages. Paa Island er Manden kun fritagen for at skifte med de umyndige Fællesborn. Forholdet naar Konen er den Længstlevende, og Manden ved en testamentarisk Disposition har tillagt hende Ret til at beholde Boet udeelt. I modsat Fald kræves en Tilladelse af Øvrigheden. Formen for Mandens Disposition og for Øvrighedens Tilladelse. Øvrigheden kan kun meddele Tilladelse for de umyndige Børns eller Berneborns Bedkommende. Den myndige Arvinges Samtykke forudsætter, at han er raadig over sit Gods. Naar den myndige Arving er fraværende. Bevilling til at sidde i uskiftet Bo kan meddeles, hvor der ikke er fælles Børn men kun Sørfødsbørn af den Forstafødte. Creditorernes Samtykke udfordres ikke til at sidde i uskiftet Bo. De myndige Børns Creditorer kunne ikke tilintetgjøre det af disse meddelte Samtykke. Naar Manden har været Oppebørselsbetjent. Ringlæsning af Tilladelsen til at sidde i uskiftet Bo udfordres ikke. Bestemmelsen i Fdn. 21 Juni 1799 er ophævet.)..... 275—282.

- § 98. Om Retsforholdet medens Skiftet er udsat. (Den Længstlevende har uindskrænket Dispositionsret over Boet. Et Forslag om Indskrænkning i den Længstlevendes Ret ikke taget til følge. Ved ufornuftig Bestyrelse af Boet kan Raadigheden over Boet fratages den Længstlevende.) 282—284.

- § 99. Om Ophøret af Retsforholdet. (Angivelse af de forskjellige Tilfælde, i hvilke Retten til at sidde i uskiftet Bo ophører. De myndige Børn, der have meddeelt et ubetinget Samtykke, kunne ikke fordrø Skifte, fordi de umyndige Børn opnaae Myndighedsalderen. Retten til at sidde i uskiftet Bo ophører ikke, fordi eet af Børnene dør.) . . . 284—285.
- § 100. Om Fællesskabets Opgjørelse. (De ved den første Ægtefælles Død bestaaende Arvesforhold lægges til Grund for Arvdelingen. Boet deles i den Tilstand, hvori det er paa den Tid da det skal skiftes. Hvorledes den Længstlevendes Særhverv kan holdes udenfor Boet. Maaden, hvorpaa Skiftet foretages. Skifte med Samfrænder kan endnu finde Sted ifølge ældre Bevillinger til at sidde i uskiftet Bo. Hvorledes der forholder, naar eet af de fælles Børn er død, medens Boet henstaaer uskiftet. Proclama udfordres ikke ved Skiftets Opgjørelse. Ved nyt Ægteskabs Indgaaelse er det tilstrækkeligt, at Skiftet er paabegyndt. Recognition til Skifteretten, hvor den Længstlevende bliver siddende i uskiftet Bo. Fdn. 21 Mai 1845 § 32. Paa Island erlægges ingen Recognition. Faderens særegne Udsigelsesbrev efter den flensvigiske Arveret.) . . . 286—291.

Afsnit XVII.

Arvs Af sætning og forladt Arv.

- § 101. Oversigt. (Reglerne om Arvs Af sætning og forladt Arv efter L. 5—2—4 til 11 og Fdn. 2 April 1817.) . . . 291—292.
- § 102. Betingelserne for Arvs Af sætning. (Den ved Fdn. 11 Septbr. 1839 stete Hovedforandring i de tidligere Bestemmelser. Der maa have Biskhed om, at Arvingen har overlevet Arveladeren. Den forbigaaende Arvings Ret til at søge Arven tilbage i 15 Aar. Lige Ret tilkommer hans Arvinger eller Andre, der ere berettigede til at træde i hans Sted. Den særegne Bestemmelse i Fdn. 11 Septbr. 1839 § 5.) . . . 292—294.
- § 103. Behandlingen af den affatte Arvelod. (Fdn. 11 Septbr. 1839 skjelner imellem tre Perioder.

Den foreløbige Opbevaringstid. Fdn. §§ 6—7. Den anden Periode, hvori den Graværendes Arvinger kunne erholde Rentenyndelsen af Formuen. Fdn. §§ 8—11. Den tredje Periode, hvori de kunne erhverve Formuen til Eiendom. Fdn. § 12. Særegne Tilfælde, hvori Arvingerne tidligere kunne stedes til Rentenyndelse og Eiendomsret over den Bortblevnes Formue. Fdn. §§ 14—15. Hvorledes der forholder, naar en Person i 20 Aar er forspunden. Fdn. § 17. Om Fdn. 2 April 1817 endnu kan komme til Anvendelse. En paatænkt Lov i Norge om forladt Arv.)... 294—300.

Assnit XVIII.

Arvs Forbrydelse.

- § 104. Arvs Forbrydelse af Religionshensyn. (Fdn. 29 Jan. 1745 ophævet ved Fdn. 23 Decbr. 1771. L. 6—1—1 bortfaldet ved Grundloven 5 Juni 1849 § 84.) 300.
- §. 105. Arvs Forbrydelse af Statshensyn. (De ældre Bestemmelser i Fdn. 30 Septbr. 1739 og Fdn. 12 Decbr. 1735 komme ikke længer til Anvendelse. Børnepligtslov 12 Febr. 1849 § 25. Fdn. 26 Febr. 1739 indeholder intet Exempel paa Arvs Forbrydelse og er ophævet ved Fdn. 8 Juli 1840 § 58.) 300—302.
- § 106. Arvs Forbrydelse af Pietetshensyn. (L. 5—2—74. L. 6—5—1 og 2 og Fdn. 4 Octbr. 1833 § 22. Fdn. for Island 25 Septbr. 1850 § 2. L. 5—2—54 og Fdn. 21 Mai 1845 § 3. En med L. 5—2—74 beslægtet Bestemmelse i Plan for Forsørgelsesanstalten 2 Marts 1842 Bestemmelser i den ældre Plan for Livsforsikringsanstalten. Norske Arvelovs Regler om Arverettsforbrydelse.)..... 302—304.

Assnit XIX.

Arveafgifter.

- § 107. Sjette- og Tiendepenge. (L. 5—2—76 til 79. Betingelserne for Erlæggelsen af denne Afgift. Hvem den tilfalder. Denne Afgift er ophævet med de fleste Stater.) 305—307.
- § 108. Fire Procent-Afgift. (Fdn. 12 Septbr. 1792 og 19 Octbr. 1796. I hvilke Tilfælde denne Arve-

afgift erlægges. Naar der er uægte eller adopterede Børn.) 307—308.

§ 109. **Salvprocent-Afgift.** (Fdn. 8 Febr. 1810. Undtagelser fra Erlæggelsen af Fire- og Salvprocent-afgift eller en af disse Afgifter. Boer, hvis beholdne Formue er under 100 Rd., ere fritagne for begge Afgifter. Fireprocentafgiften svares ikke af Midler, der gives til offentligt Brug. Forstaaelsen heraf. Saavel Fire- som Salvprocent-afgiften svares ikke af Pensioner. Forstaaelsen heraf, navnlig naar Rentenydelsen er tillagt flere Personer efter hinanden. Arvemidler, af hvilke Sjettepenge erlægges, ere frie for Fireprocent-afgift. Tiendepenge fritage ikke for Fireprocent-afgift. Arveafgifter erlægges kun af Arv, som falder her i Riget. Om Fireprocentafgift skal erlægges, afgjøres efter Arveforholdene ved Dødsfaldet. Arvebelebet, hvoraf Afgiften skal beregnes, bestemmes efter Boets Størrelse ved Skifte slutningen. Indbetalingstiden. Om Afgiftens Beregning, naar Arven bestaaer i faste Eiendomme, Statspapirer eller uvisse Fordringer. Om Ansættelsen af Lehn, Stamhus og Fideicommissers Værdi for den tiltrædende Besidder. Salvprocent-afgiften beregnes af hele Arvemassen og ikke først efter Fradrag af Fireprocentafgiften. Arveafgift svares ikke af hvad der ved Dødsfaldet erhverves med anden Adkomst end Arv. Om Afgifternes Beregning, naar der er meddeelt Afkald for Arv eller givet Forskud paa samme. En i Forslag bragt Forandring i de gjældende Regler herom. Om Arveafgifternes Oppebersel og Controllen med samme.) 308—315.

§ 110. **Førlovspenge.** (Betingelserne for denne Afgifts Erlæggelse. Hvem den tilfalder. Til hvem den indbetales. Controllen med samme.) 315—316.